

Bölümler

Ses Nereden Geliyor?	9
Ada'nın Kaprisleri Can Sıkıyor	20
Ada'nın Evinde Değişim Rüzgârları	23
Ada Kendine Yeni Ev Arıyor	26
Küçük Bir Plan	30
Yaşlı Çınarın Dibinde Ne Var?	35
Cama Yapışan Duyuru	42
Ya Zirdeli ya da Uçuk Kaçık Bir Yaşlı	50
Seçmeler Sonuçlanıyor	64
Adam Nerede Yaşıyor?	71
Bakkalda Neler Oluyor?	77
Hava Kararınca	85
Ada ve Adam	88
Ayçekirdekleri	95
Adam ve Taş	100
Ada, Annesinin Gözünde Yıldızlaşıyor	106
Kurslar Başlıyor	109
Sağanakla Gelen Buluşma	116
Evde Tek Başına mı?	121
Anne Ateş Püskürüyor	130
Kutlu'nun Çay Sürprizi	137

Ses Nereden Geliyor?

Parkta sıradan günlerden biri. Sabah erkenden, gözüne gün ışığı kaçmış yaşlılarla, bakıcıları geldiler. Gecedен arınmış, taptaze çiçek kokulu havayı içlerine çektiler. Havuzun çevresinde yedi yüz adımlık günlük yürüyüşlerini, basit egzersizlerini yaptılar. Sabit bisikletin pedalını yüz kere çeviren, kalçası protezli adamı alkışladılar. Cep radyosundan dökülen Müzeyyen Senar şarkısına eşlik edemeyenler, ellerini dizlerine vurarak ritim tuttular.

Eli kulağındadır, ağzı süt ve karışık tost kokan çocuklar bir neşe bir kıyamet gelirler şimdi. Salıncaklarda kırlangıçlarla yarışır, kum havuzuna heykeller diker, kelebeklerle dans eder, çöp bidonu-

nu bekleyen kedileri beslerler. Piknik masası gün boyu boş kalmaz.

İşte, iki kız bilmece çözmek için kaşla göz arasında oturdu bile. Duru, göğsüne denizkızı işli elbisesini giymiş. O elbise üstüneyken, tepesinde şans bulutları dolaşır; tasa, hüznün bulaşmaz. Güne bir-sıfır galip başlamanın sevinciyle ponpon başlıklı kalemini cebinden çıkardı. Kare bulmacanın üç köşesini dolduramadan yerinden sıçradı. Arkasına, ayaklarının dibine bakındı. Yok, uzun gri tüylü kedi Boncuk pireli başını sürmedi ayaklarına. Kulağına irkiltici bir ses çalındı.

“Bu ne sesi?”

Arkadaşı Sena, bir işe dalınca dünyayı unutanlardan. Başını bulmacadan kaldırmadan, “Su motoru çalışıyor,” diye kıvırdı.

“Değil... Başka bir şey. Sen de dinler misin? Sese takıldım. Düşünemiyorum.”

Sena puflayarak Duru’nun yanına geçti. Bir de arkadaşının kulağıyla işitmek istedi. Sesin geldiği yere doğru kuğu boynunu uzattı.

“Aaa! Duydum. Biri duvara sıva yapıyor.”

“Ay... yok... sesin rengi değişti şimdi. Martı yavrusu tıslıyor.”

Simitçi Mert, yeni açmış manolyanın limonsu kokusunu derin derin içine çekerek yanaştı. Ma-

vi önlüğünü akşam yıkamış, kurumadan üstüne geçirmişti. Çiçek aromalı deterjan, kelekleri üstüne çekiyordu. Saçlarına jöleyle minik bukleler yapmıştı. Bu sabah kendini temiz, zinde ve yakışıklı hissediyordu. Çizgi film yıldızlarının çıkartmalarını yapıştırdığı vitrinli arabasını çocukların oturduğu masaya doğru itirdi. Tokat’tan iki yıl önce gelip ağabeyiyle buluştuğu bu parkta günde iki tur atmaya rahat etmiyor. Şans getiriyormuş!

Şımarık çocuk rolü kesmeye dünden razı Sena, “Off, yine mi sen? Simit kokusu başımı döndürüyor,” diyerek takıldı.

Mert ellerine naylon eldivenlerini geçirdi. Yüzünde şakacı, sırtık maskesiyle, “İki simit vereyim kızlar. Çıtır! Fırından yeni çıktı,” dedi.

Kızlar gülüşerek, sevimli kaçamak bakışlar attılar birbirlerine.

“Yemesek? Yesek?”

“Yok... Yemesek... Yesek mi?”

Beyaz teslim bayrağını kaldıran Duru oldu. Simitçinin, burnuna dayadığı çıtır simide kayıtsız kalamadı.

“Sen iyisi mi bize *bir* simit ver. Kahvaltıdan yeni kalktık ama bu güzel kokuya dayanamayacağız.”

Sena gevrek simidi ortadan ikiye bölerken,

kulaklarını dikti. Mert'e, "Bir ses duyuyor musun, homurtu, gurultu, tıslama... gibi?" diye sordu.

Simitçi ellerini açıp çocuklara "susun" işareti verdi. Tavşan gibi hoplayarak, çevreyi kolluyor pozları takındı.

"Hımm... aaa... evet! Glu glu sesi, değil mi?"

"Neee! Glu glu mu? Her kulak veren başka bir ses duyuyor. Bu tuhaf sesleri kim çıkarıyor ya... Öğrenmezsem çatlayacağım."

Duru, topuklarını vura vura, sesin geldiği yöne yürüdü. Zakkum ağacının dibinde turuncu kasketli bir çocuk oynuyordu. Onu geçti, yanındaki bebek zakkumun dallarını aralayarak, "Buldum," diye seslendi. Şnorkelli bir deniz gözlüğü ve içi su dolu küçük bir kovayı havaya kaldırdı.

"Burada küçük bir çocuk başını kovaya sokmuş, glu glu yapıyor."

Sena gözünü gökyüzündeki tek buluta dikti, bekledi.

"Ses kesilmedi ki! Şimdi cızırtı gibi çıkıyor. Ben de şu tentenin çevresine bakayım."

Eliyle gösterdiği yere koştu. Tente yarım saat kadar önce kurulmuştu. Altında ne var bilmiyorlardı.

Deniz kabuklarından yapılma bir rüzgâr çanıyla geri döndü Sena.

"Hediyelik eşya tezgâhı açmışlar. Bu çın çın öten süsü de tentesine asmışlar. O tıngırdıyormuş deminden beri."

"Hemen de müşteri mi oldun?"

"Beğendiysen senin olsun,' dediler. Cebimde ne varsa verdim."

"Çok zevkliymişsin."

"Kendim için seçmedim. Kuzenim deniz kabuklarına bayılır. Deniz dibinden sinyaller, öyküler taşırmış bunlar. İki gün sonra doğum günü. Sevinir buna."

Simitçi başparmağını havaya dikip, "Moralinizi bozmayayım çocuklar ama söylemeden edemeyeceğim: Şimdi yine kulağıma bir uğultu geldi," dedi. "Bana bu kadar dinlenmek yeter. Size kolay gelsin."

Kızlar simitçinin ardından el sallarken, ondan boşalan yere saniyesinde, orta yaşlı, bitkin bir kadın çöktü: Durular'ın apartman komşusu Melek Hanım. Çuval rengi pardösüsü toz toprak kokuyordu.

"Ah, teyze ne oldu size? Hasta mısınız?"

"Nefesim daraldı biraz. Kanalizasyon tamiri varmış, yolu kazıyorlar. Beş dakikada toz toprağa bulandım. Parkta azıcık dinleneyim bari."

Sena yarış kazanmış gibi ateşli alkışladı.